

[Marinus Sørensen.]

inden for den i Loven fastsatte Grænse. Naar Ændringsforslag Nr. 4 vedtages, hvorved den nævnte Grænse ved 110 pCt. af Panteværdien forhøjes til 120 pCt. af Panteværdien, og det yderligere bestemmes, at saafremt Byggeomkostningerne udgør mere end 25 pCt. af Ejendommens Ejendoms-skyldværdi, kan Laanegrænsen forhøjes med et Beløb svarende til 20 pCt. af Byggeomkostningerne, tror jeg, at de Krav, som er blevet fremsat, vil være imødekommet. Jeg tror ikke, at det i Fremtiden vil volde nogen Vanskelighed at faa disse Laan placeret selv for de daarligst stillede.

Jeg nødes til at gøre opmærksom paa, at der i Ændringsforslag Nr. 4 er fremkommet en Trykfejl, idet der staaer et Sted „Bygningsomkostningerne“ og et andet Sted „Byggeomkostninger“. Det vil blive rettet, saaledes at der vil komme til at staa „Byggeomkostninger“ i begge Tilfælde.

I Ændringsforslag Nr. 1 foreslaas, at der til dansk Træ, hvor man ikke er i Stand til at anvende andet dansk Byggemateriale, kan ydes samme Tilskud som til de øvrige i Lovforslaget nævnte Byggematerialer.

I Ændringsforslag Nr. 2 er der indføjet, at der kan ydes Laan til Hovedstandsættelse af Bygninger i Lighed med, hvad der sker ved Nybygninger og Ombygninger.

I Ændringsforslag Nr. 3 fastsættes Laaneløbet i Forbindelse med Tilskudsbeløbet til 70 pCt. af Byggeomkostningerne. De to Grænser, henholdsvis 15 pCt. af Ejendomsskyldværdien for Ejendomme under 5 000 Kr. Ejendomsskyldværdi og 25 pCt. af Ejendomsskyldværdien for Ejendomme under 5 000 Kr. Ejendomsskyldværdi, udgaar. Det er en Forenkling af Paragraffen, og jeg mener, der ligger en Forbedring deri, særlig for de store Arbejders Vedkommende.

§ 9 udgaar, som det fremgaar af Betænkningen. Man har i Udvalget været noget i Tvivl om det holdbare i, at Sparekasser i Henhold til Sparekasseloven kan medtages i en Lovgivning som denne, og da disse Institutioner, uanset om det staaer i Loven, kan bevilge Laan til disse Arbejder, har man ment, Paragraffen var overflødig.

§ 10, der omfatter Bekæmpelse af Rotter, udgaar, idet der er tilføjet § 8 en Bestemmelse, hvorefter dette Arbejde kan tages op.

Jeg anser disse Ændringsforslag for alle at være Forbedringer, og paa Udvalgets Vegne anbefaler jeg de foreslaaede Ændringer og derefter Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Rager: Jeg vil gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til Lovforslagets § 2. Det har været mig en Skuffelse, at man ikke gennem Udvalgsarbejdet er naaet til en ændret Affattelse af denne Paragraf i Lovforslaget. I Lovforslagets § 2 fastsættes det, at der ydes et Tilskud til Betaling af Arbejdsvederlag og til Udgifterne til Indkøb af en Række angivne Materialer, men saasiges det, at der ydes ikke Tilskud til Arkitektthonorar, Vederlag for Udarbejdelse af Tegninger, Planer og Overslag. Det er det Punkt, man her har undtaget, Arkitektthonorar, der har foranlediget mig til at gøre nogen Bemærkninger, idet jeg meget beklager, at man har gjort det.

Jeg er ganske klar over, at for en væsentlig Del af disse Arbejder bliver der ikke Tale om nogen Arkitekt, og naar der ikke er Tale om nogen Arkitekt, bliver der heller ikke Tale om noget Arkitektthonorar, og saa er der ingen Grund til at undtage det, for naar det ikke er der, behøver man ikke at undtage det. Men der er dog Tale om at udføre Arbejder helt op til 15 000 Kr., og det kunde dog være, at der for nogle af disse Arbejder vilde være god Mening i at anvende en Arkitekt. Naturligvis er det ikke udelukket for Folk at anvende ham og betale hans Honorar fuldt ud selv uden at faa noget Tilskud til det; men den Maade, det staaer paa, er jo saadan, at det kunde opfattes og fra flere Sider er blevet opfattet saaledes, at man vil sige, at det maa anses for en overflødig, i hvert Fald ikke for en værdiskabende Udgift.

Det forekommer mig underligt, at man fra den samme Lovgivningsmagts Side, som stadig opretholder Arkitektundervisningen, vil give dette til Kende paa den Maade, som sket er her i Lovforslaget. Det er jo ikke saadan, at vor Arkitektundervisning og vor Arkitektstand som i gamle Dage interesserer sig mest for de monumentale og store Bygninger. Der er netop, synes jeg, kommet en prisværdig Bestræbelse ind hos Arkitekterne for at interessere sig for at skabe det, som Befolkningen i al Almindelighed har Brug for. Jeg tænker ikke alene paa de smaa Boligtyper, men det forekommer mig netop, at Arkitekterne ogsaa, særlig flere af de yngre, har vist stor Interesse for det praktiske Livs Opgaver. Det var ikke umuligt, at Arkitekterne ogsaa kunde være i Stand til ved Gennemarbejdning af forskellige af de Ting, der falder ind under dette Lovforslags Omraader, at gøre en god Indsats og en Indsats, der i Virkeligheden vilde være værdiskabende derigennem, at Tingene vilde blive bedre